

„Erdélyországi kulturális barangolás Rákóczi nyomában”

HAT-19-01-0004

A BGA Zrt. Határtalanul! tanulmányi kirándulás hetedikeseknek pályázata segítségével ismét Erdélyországba látogathatott a Kápolnásnyéki Vörösmarty Mihály Általános Iskola, Gimnázium és AMI egy csoportja, a 7.b osztály tanulói és kísérőik. 31 diák és 4 felnőtt utazhatott október 7-12-ig e nyertes pályázat segítségével, hogy természeti és kulturális kincseket fedezhessen fel Székelyföldön, kiemelten Oroszhegy településen és környékén.

Az utazást a diákok élménybeszámolója alapján mutatjuk be.

1. nap, 2019. 10. 07.

4 óra 45 perckor gyülekeztünk. A buszsofőrök segítettek berakni az adományainkat és a csomagjainkat. 5 órakor pedig megkezdődött a nagy út. Elindultunk az iskolánk elől. Ezután bő 6-7 óra buszút és rövid megállók után megérkeztünk a Király-hágóhoz, ahol megcsodáltuk a kilátást, és sok gyönyörű képet csináltunk, és hallhatunk előadást is. Tovább folytatva az utunkat Csucsán láthattuk Ady Endre és Boncza Berta egykori kastélyát, amelyről sok érdekes információt hallhattunk, és megtudtunk fontos részleteket is a költő életéről. Később Kolozsváron sétáltunk a Házsongárdi temetőben, elzarándokoltunk Dsida Jenő sírjához, ahol Judit néni mesélt nekünk sok mindent a költőről, emlékszalagot kötöttünk, és ezután elénekeltük a Himnuszokat is. Utána meglátogattuk Mátyás király szobrát. Erről is hallhatunk előadást, és kicsit bővebb ismereteket szerezhettünk a Hunyadi családról. Ezután még elmentünk a Tordai hasadékhoz is, ahol meghallgattuk Szent László király legendáját, mely a földrajzi hely keletkezéséről szól. Lehetett fényképezni a szép tájat, a patakot, a mészkőfalakat. Este érkeztünk meg Székelyudvarhelyre, az Emlékezés parkjába, ahol megnéztük a szobrokat és meghallgattuk a történeteiket. Elszavaltuk a Rege a csodaszarvasról néhány sorát, emlékszalagot kötöttünk Csaba királyfira. Végül elindultunk a végső állomásunkhoz, Oroszhegyre, a szállásunkra, ahol meleg vacsorával vártak minket, majd nyugovóra térhettünk.

2. nap, 2019. 10. 08.

Reggel elindultunk a szállásokról Fehéregyházára, a Petőfi Múzeumba, ahol megnéztünk egy rövid filmet Petőfi Sándor életéről és munkásságáról. Maketten láttuk a fehéregyházi csatát, és sok-sok kapcsolódó dokumentumot. Kötöttünk emlékszalagot is a költő szobránál. A múzeumkertben a tömegsírnál a turulmadárról hallgathattunk előadást. Megnéztük a parkban a domborműveket is. Ezt követően az út mellett megálltunk az Ispános-kútnál, azaz Petőfi kútjánál, az emlékműnél, ahol a helyiek szerint utoljára látták életben a költőt. Nem sokkal később megnéztük a Gyárfás-kúriánál lévő parkban Székelykeresztúron Petőfi körtefáját. Itt töltötte utolsó estéjét a szabadságharc költője, azért nevezetes ez a hely. Elolvastuk a verssorokat az emléktáblánál, megnéztük a parkban a Petőfit és Bem Józsefet ábrázoló szobrot. Bem József életéről is volt kiselőadásunk. Sokat beszélgettünk az 1848-49-es szabadságharcról. Ebéd után elmentünk Oroszhegyen a Dévai Szent Ferenc Alapítvány Tamási György Szeretetházába, ahol az adományok átadása után egy kis időt töltöttünk az ottani gyerekekkel. Közösen énekeltünk is egy dalt arról, hogy „magyarnak lenni igenis jó”. Ezt követően elmentünk Korondra, ahol Józsa János bácsi mesélt nekünk a fazekasságról. A fazekesműhelyt is megnéztük kis csoportokban, emléknek pedig vásárolhattunk kerámiákat. Utána sétáltunk a Csiga-dombon és megkóstoltuk a domb jellegzetes sós vizét. A nap zárásaként Farkaslakán elzarándokoltunk Tamási Áron sírjához, szalagot kötöttünk, és énekeltünk.

„Erdélyországi kulturális barangolás Rákóczi nyomában”
HAT-19-01-0004

3. nap, 2019. 10. 09.

Reggel indultunk a Zetelaki víztározóhoz, ahol megcsodálhattuk az őszi színekben pompázó fákat és a hatalmas víztömeget. Ezt követően indultunk a Madarasi - Hargitára. Ahogy közeledtünk a Hargitához, az út mentén már látni lehetett, hogy havas a táj. Izgalommal vártuk, hogy vajon milyen úton kell fölsétálnunk, hiszen nyáron már többen jártunk erre, s akkor nem volt hó ☺ . Az utolsó menedékháznál kiszálltunk a buszból, megmásztuk a Hargitát. Kopjafát állítottunk a hegy tetején, melyen rovásírással szerepelt a „Magyarnak lenni hivatásunk”, valamint a Kápolnásnyék felirat. Nagyon jó érzés, hogy ha legközelebb megyünk majd, már a saját kopjafánkat látogathatjuk meg, és arra köthetünk szalagot. Gyönyörű volt a táj, a havas hegycsúcsok látványa. A következő állomás a Gyilkos-tó volt, ahol megismertük a tó keletkezésének tudományos magyarázatát és legendáját, és fényképeket készítettünk. Lehetett venni kürtőskalácsot is. Csoportképet készítettünk annál a Szent István szobornál, melyet a székesfehérvári HTBK állított. A nem messze lévő Békás-szoros bejáratáig busszal mentünk, majd ott 7-8 fős csapatokra osztottak minket, és rövid időközönként indultunk lassú sétánkra. Nagyon szép volt a látvány, különleges élmény volt a patak mellett, a sziklák között sétálni, de sajnos a sziklából kitörő kis vízesés, amelyet a korábbi csoportok még le tudtak fényképezni, nem folyt. Amint mindenki végigsétált a szorosban, elindultunk vissza a szállásra. Korai vacsora után még volt szabadidőnk is, hogy sétáljunk a faluban vagy megbeszéljük a nap eseményeit.

4. nap, 2019. 10. 10.

Reggel korán összekészültünk, majd lementünk reggelizni. Minden nap volt hideg és meleg választék is az asztalon, ami jólesett mindenkinek. Első programunk a kántor bácsival volt az oroszhegyi templomban. Ő nagyon sok érdekességet mesélt a templomról, a hívókról, a ravatalozóról és a falu másik kápolnájáról, és elénekelt egy szép dalt már bent a templomban. Ezután felvezetett minket egy csigalépcsőn az orgonához, eljátszott nekünk 3 gyönyörű számot. A művek után kipróbálhattuk a hangszeret, és fényképezhattunk a templomban és az udvaron. Megnéztük a Rákóczi-féle szabadságharcban résztvevő oroszhegyiek emlékoszlopát a templomkertben. Azután lesétáltunk a Petőfi Sándor Általános Iskolához, ahol a nagyon kedves igazgató sok érdekességet mesélt nekünk Oroszhegyről meg a székelyekről. Mi is tartottunk előadást Kápolnásnyékről, és énekeltünk is. A helyi hetedikesek is nagyon kedvesen megkínáltak bennünket finomságokkal. A fiúk fociztak, ahol nagy örömünkre a nyéki srácok nyertek! Ebéd és kis pihenő után mentünk Margit nénihez, aki régi használati tárgyakból berendezett kiállítást mutatott, és a szövőszéket is kipróbálhatta mindenki nála. Utána választható program volt, de úgy, hogy mindenki együtt lehetett oroszhegyi gyerekekkel is. A csapat egyik fele elindult egy csodálatos gyalogtúrára Üknyédre, míg mások a Tamási György Szeretetházban játszottak, beszélgettek az ottani gyermekekkel vacsoráig.

5. nap, 2019. 10. 11.

„Erdélyországi kulturális barangolás Rákóczi nyomában”

HAT-19-01-0004

Aránylag korai indulás után bő egy óra alatt értük el első megállónkat, a Tolvajos-tetőt. Itt a három keresztnél kötöttünk emlékszalagot, megismerhettük a keresztek évszámainak történetét és azt, hogy miért így hívják a helyet. Majd indultunk a következő, sokaknak ismerős állomáshoz: a csíksomlyói templom felé vezetett utunk. Nyáron már többen voltunk bent, és most is szívesen jöttünk. Aki akart, felsétálhatott Szűz Mária szobrához, és megnézhattuk az arany rózsát is, amelyet idén ajándékozott a templomnak Ferenc pápa. Gyönyörű volt a templom, és a tavalyi kötelező olvasmányunkhoz, az Isten rabjaihoz kapcsolódó, Szent Margitot ábrázoló színes üvegeablakot is láttunk. Innen elsétáltunk egy apró medencéhez, amely gyógyvizet. Nekünk eszünkbe sem jutna fürödni benne. Megkóstolhattuk a forrásvizet is, nagyon vasas volt. Már vártuk a dombmászást és lefutást, de futni csak óvatosan lehetett, viszont nagyon szép volt a kilátás a domboldalról. Egy hatalmas életfa előtt is megálltunk, ahol a világfa vagy életfa magyar művészetben és hitvilágban betöltött szerepéről beszélgettünk. Két, a Rákóczi-emlékéhez kötődő megállót is beiktattunk e napon. A madéfalvi veszedelemként elhíresült székely népi tánc helyszínén az emlékműnél róttuk le tiszteletünket, majd Gyimesbükkre utaztunk. Itt, az ezeréves határnál a régi vonat és a vasúti őrház körbesétálása után kötöttünk emlékszalagot, majd az elsőre ijesztőnek tűnő lépcsőkön fölmentünk a Rákóczi-várba. A vár fokáról gyönyörű kilátás tárult elénk, voltak is, akik úgy gondolták, szívesen ide költöznének. A hazaúton még meálltunk Szejkefürdőn a székelykapuparknál, felsétáltunk Orbán Balázs sírjához, majd lent a domb aljánál megízlelték a bátrabbak a „petróleumos forrást”. Fáradtan, de élményekkel teli tértünk nyugovóra e napon.

6. nap, 2019. 10. 12.

Szombat volt a hazaút. Reggeli után már indultunk is ki a buszhoz. Elköszöntünk Oroszhegytől. A buszon a napi program megismerése után halkán beszélgettünk, zenét hallgattunk, sokan pihentek vagy aludtak. Először Déva váránál álltunk meg, csoportokat alkotva mentünk fel a várba egy „telekabin” segítségével. A kilátás gyönyörű volt a felvonóból és a várból is. Még azok is feljöttek, akik úgy gondolták, téniszonyuk van. Szeretjük a drámajátékot, így élvezettel játszottuk el Kőmíves Kelemenné balladájának egy részét, és még verset is mondtunk. Együtt körbesétáltunk a várban, voltak veszélyes lépcsők is. A buszon elhangzott még néhány kiselőadás, és sokat beszélgettünk. Az utazást lezáró megállónk Arad volt. A vértanúk emlékoszlopánál emlékszalagot kötöttünk, majd a lépcsőn egy osztálytársnőnk elmondta Vörösmarty Mihály költeményét, az Átok című verset. Elénekeltek a magyar és a székely Himnuszokat, elköszönve ezzel Erdélytől, és megköszönve az utazást. Gyors és zökkenőmentes határátkelés után megérkeztünk Kápolnásnyékre, ahol mindenkit várt már hozzátartozója. Köszönjük szépen a lehetőséget! Sokan már most visszamennének, és biztos vagyok benne, hogy a jövő évi utazók is jól érzik majd magukat.